

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 492/2011

(2011. gada 5. aprīlis)

par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā

(kodificēta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 46. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EEK) Nr. 1612/68 (1968. gada 15. oktobris) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā ⁽³⁾ ir vairākkārt būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā regula būtu jākodificē.
- (2) Savienībā būtu jānodrošina darba ņēmēju brīva pārvietošanās. Lai sasniegtu šo mērķi, ir jānovērš jebkāda ar

valstspiederību saistīta darba ņēmēju diskriminācija attiecībā uz nodarbināšanu, atalgojumu un citiem darba un nodarbinātības apstākļiem, kā arī jānodrošina šādiem darba ņēmējiem tiesības brīvi pārvietoties Savienībā, lai strādātu algotu darbu, izņemot ierobežojumus, kas ir saistīti ar valsts drošību, sabiedrisko kārtību un veselības aizsardzību.

- (3) Būtu jāparedz noteikumi, kas ļautu īstenot Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. un 46. pantā izklāstītos mērķus attiecībā uz brīvu pārvietošanos.

- (4) Pārvietošanās brīvība ir darba ņēmēju un viņu ģimeņu pamatbrīvība. Darbaspēka mobilitātei Savienībā būtu jāgarantē darba ņēmējam iespēja uzlabot savus dzīves un darba apstākļus, kā arī jāveicina sociālā stāvokļa uzlabošana, vienlaicīgi ļaujot apmierināt dalībvalstu ekonomikas vajadzības. Būtu jāapstiprina visu dalībvalstu darba ņēmēju tiesības izvēlēties darbu Savienībā.

- (5) Šādas tiesības bez diskriminācijas būtu jābauda pastāvīgiem, sezonas un pārrobežu darba ņēmējiem un pakalpojumu sniedzējiem.

- (6) Brīvu pārvietošanos varēs īstenot saskaņā ar objektīviem standartiem, brīvi un ar cieņu tikai tad, ja vienlīdzīgu jautājumus, kas ir saistīti ar algotu darbu un tiesībām uz mājokli, kā arī novērsīs šķēršļus, kas apgrūtina darba ņēmēju mobilitāti, īpaši attiecībā uz nosacījumiem par darba ņēmēja ģimenes integrešanos uzņēmējā valstī.

⁽¹⁾ OV C 44, 11.2.2011., 170. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 21. marta lēmums.

⁽³⁾ OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp.

⁽⁴⁾ Sk. I pielikumu.

- (7) Savienības darba ņēmēju nediskriminācijas princips nosaka, ka visu dalībvalstu valstspiederīgajiem ir tādas pašas tiesības uz darbu, kādas ir attiecīgās valsts darba ņēmējiem.
- (8) Mehānismi, ko izmanto, lai apkopotu un izplatītu informāciju par brīvām darba vietām, īpaši attiecībā uz tiešu sadarbību starp centrālajiem un reģionālajiem nodarbinātības dienestiem, kā arī informācijas apmaiņas koordinēšanu, nodrošina skaidrāku priekšstatu par darba tirgu. Darba ņēmēji, kas vēlas pārvietoties, būtu arī regulāri jāinformē par dzīves un darba apstākļiem.
- (9) Pastāv cieša saikne starp darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, nodarbinātību un profesionālo izglītību, īpaši, ja šīs izglītības mērķis ir sagatavot darba ņēmējus, kas spētu pieņemt darba piedāvājumus citos Savienības reģionos. Šīs saiknes nosaka, ka šādi radušās problēmas būtu nevis jāpēta katra atsevišķi, bet jāuzskata par savstarpēji saistītām, tostarp ņemot vērā nodarbinātības problēmas konkrētajos reģionos. Tāpēc dalībvalstis ir jānodrošina koordinēt savu nodarbinātības politiku,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

NODARBINĀTĪBA, VIENLĪDZĪGA ATTIEKSME UN DARBA ŅĒMĒJU ĢIMENES

1. IEDAĻA

Tiesības uz darbu

1. pants

1. Jebkuram dalībvalsts valstspiederīgajam neatkarīgi no viņa dzīvesvietas ir tiesības pieņemt un strādāt algotu darbu citā dalībvalstī saskaņā ar normatīviem un administratīviem aktiem, kas reglamentē minētās valsts valstspiederīgo nodarbinātību.

2. Viņam ir tādas pašas tiesības pieņemt citā dalībvalstī pieejamu darbu kā šīs dalībvalsts valstspiederīgajiem.

2. pants

Visi dalībvalstu valstspiederīgie un darba devēji, kas darbojas kādā dalībvalstī, var, nevienu nediskriminējot, apmainīties ar darba pieteikumiem un piedāvājumiem, kā arī noslēgt un izpildīt darba līgumus saskaņā ar spēkā esošiem normatīviem un administratīviem aktiem.

3. pants

1. Saskaņā ar šo regulu dalībvalsts normatīvos un administratīvos aktus, kā arī administratīvo praksi nepiemēro:

- a) ja tā ierobežo tiesības pieteikties darbā vai piedāvāt darbu, ārvalstnieku tiesības pieņemt un strādāt algotu darbu vai arī izvirza viņiem nosacījumus, ko neattiecinā uz saviem valstspiederīgajiem; vai
- b) ja to piemēro neatkarīgi no valstspiederības, tomēr tās vienīgais vai galvenais mērķis ir neļaut citu dalībvalstu valstspiederīgajiem pieņemt piedāvāto darbu.

Šā punkta pirmā daļa neattiecas uz nosacījumiem par valodas zināšanām, ko prasa attiecīgais amats.

2. Šā panta 1. punkta pirmajā daļā minētie dalībvalstu noteikumi vai prakse jo īpaši ietver tādus noteikumus un praksi, kas:

- a) paredz īpašu ārvalstniekiem paredzētu darbā pieņemšanas kārtību;
- b) ierobežo brīvu darba vietu izsludināšanu presē vai citā masu saziņas līdzeklī vai arī izvirza nosacījumus, kas atšķiras no tiem, kurus piemēro darba devējiem, kas darbojas attiecīgajā dalībvalstī;
- c) uz tiesībām tikt nodarbinātam attiecina nosacījumu reģistrēties nodarbinātības dienestos vai arī kavē atsevišķu darba ņēmēju pieņemšanu darbā, ja attiecīgās personas nedzīvo attiecīgajā dalībvalstī.

4. pants

1. Dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, kas ierobežo ārvalstnieku skaitu vai īpatsvaru jebkurā uzņēmumā, nozarē vai reģionā vai arī valsts līmenī, neattiecas uz citu dalībvalstu valstspiederīgajiem.

2. Ja dalībvalsts atbalstu piešķir tikai tiem uzņēmumiem, kas nodarbina noteiktu īpatsvaru attiecīgās valsts darba ņēmēju, citu dalībvalstu valstspiederīgos pielīdzina valsts darba ņēmējiem, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

5. pants

Dalībvalsts valstspiederīgais, kas meklē darbu citā dalībvalstī, saņem tādu pašu palīdzību, kādu attiecīgās dalībvalsts nodarbinātības dienesti piedāvā saviem valstspiederīgajiem, kas meklē darbu.

6. pants

1. Dalībvalsts valstspiederīgo pieaicināšana vai pieņemšana darbā citā dalībvalstī nedrīkst būt atkarīga no medicīniskiem, profesionāliem vai citiem kritērijiem, kas ir diskriminējoši valstspiederības dēļ, salīdzinot ar tiem kritērijiem, ko izvirza attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgajiem, kuri vēlas strādāt to pašu darbu.

2. Valstspiederīgā, kas ir saņēmis piedāvājumu no citas dalībvalsts darba devēja, profesionālās iemaņas var pārbaudīt, ja darba devējs šādu vēlmi ir skaidri izteicis savā piedāvājumā.

2. IEDAĻA

Nodarbinātība un vienlīdzīga attieksme

7. pants

1. Darbaņēmējam, kas ir dalībvalsts valstspiederīgais, citā dalībvalstī valstspiederības dēļ nedrīkst piemērot citādus darba un nodarbinātības nosacījumus kā minētās valsts darbaņēmējiem, īpaši attiecībā uz atalgojumu, atlaišanu un bezdarba gadījumā – atjaunošanu darbā vai atkārtotu pieņemšanu darbā.

2. Šādam darbaņēmējam ir tādas pašas sociālās un nodokļu priekšrocības kā attiecīgās valsts darbaņēmējiem.

3. Viņš ar tādām pašām tiesībām un tādiem pašiem nosacījumiem kā attiecīgās valsts darbaņēmēji var iegūt izglītību arodskolās un pārkvalifikācijas centros.

4. Jebkura koplīguma, individuāla līguma vai jebkura cita kolektīva regulējuma klauzula par tiesībām uz darbu, nodarbinātību, atalgojumu un citiem darba vai atlaišanas nosacījumiem nav spēkā tiktāl, ciktāl tā izvirza vai pieļauj diskriminējošus nosacījumus attiecībā uz darbaņēmējiem, kas ir citu dalībvalstu valstspiederīgie.

8. pants

Darbaņēmējam, kas ir dalībvalsts valstspiederīgais un strādā citā dalībvalstī, ir tādas pašas tiesības uz dalību arodbiedrībās un no tās izrietošajām tiesībām, tostarp balsstiesības un iespēja pretendēt uz arodbiedrības pārvaldes vai vadības amatiem. Viņam var neļaut piedalīties publisko tiesību subjektu pārvaldē un ieņemt amatus valsts iestādēs. Turklāt viņam ir tiesības piedalīties darbaņēmēju pārstāvju organizācijās uzņēmumā.

Šā panta pirmā daļa neietekmē atsevišķu dalībvalstu normatīvos aktus, kas piešķir plašākas tiesības darbaņēmējiem no citām dalībvalstīm.

9. pants

1. Darbaņēmējam, kas ir dalībvalsts valstspiederīgais un strādā algotu darbu citā dalībvalstī, ir visas tiesības un priekšrocības, kas ir piešķirtas attiecīgās valsts darbaņēmējiem attiecībā uz mājokli, tostarp īpašumtiesības uz viņam vajadzīgo mājokli.

2. Šā panta 1. punktā minētais darbaņēmējs ar tādām pašām tiesībām kā valstspiederīgais var reģistrēties tā reģionā, kurā viņš strādā algotu darbu, mājokļu rindā, ja šādas rindas pastāv; viņam ir no tā izrietošās priekšrocības.

Ja viņa ģimene ir palikusi valstī, no kuras viņš ir ieradies, šajā gadījumā uzskata, ka tā uzturas minētajā reģionā, ja uz attiecīgās valsts darbaņēmējiem attiecas līdzīga prezumpcija.

3. IEDAĻA

Darbaņēmēju ģimenes

10. pants

Ja dalībvalsts valstspiederīgā, kas ir vai ir bijis nodarbināts citā dalībvalstī, bērni uzturas tās teritorijā, viņus uzņem vispārējās izglītības, mācekļa un profesionālās izglītības programmās ar tādiem pašiem nosacījumiem kā minētās valsts valstspiederīgos.

Dalībvalstis atbalsta mēģinājumus dot iespēju šiem bērniem apgūt minētās programmas ar pēc iespējas labākiem nosacījumiem.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS APKOPOŠANA UN IZPLATĪŠANA PAR DARBA VIETĀM UN DARBA PIETEIKUMIEM

1. IEDAĻA

Sadarbība starp dalībvalstīm un ar Komisiju

11. pants

1. Dalībvalstis vai Komisija ierosina vai kopīgi īsteno jebkādas pētījumus par nodarbinātību vai bezdarbu, ko tās uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu darbaņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā.

Dalībvalstu centrālie nodarbinātības dienesti cieši sadarbojas savā starpā un ar Komisiju, lai apkopotu un izplatītu informāciju par brīvu darba vietu piedāvājumiem un darba pieteikumiem Savienībā, tādējādi darbaņēmējus iekārtojot darbā.

2. Šim nolūkam dalībvalstis norīko īpašus dienestus, kam uztic organizēt darbu 1. punkta otrajā daļā minētajās jomās, kā arī sadarboties savā starpā un ar Komisijas struktūrvienībām.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādam izmaiņām saistībā ar šo dienestu iecelšanu. Komisija šo informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

12. pants

1. Dalībvalstis nosūta Komisijai informāciju par problēmām, kas rodas saistībā ar darba ņēmēju pārvietošanās brīvību un nodarbinātību, kā arī konkrētu informāciju par nodarbinātības stāvokli un attīstību.

2. Komisija, rūpīgi iepazinusies ar 29. pantā minētās Tehniskās komitejas (turpmāk "Tehniskā komiteja") atzinumu, nosaka veidu, kā sastādāma šā panta 1. punktā minētā informācija.

3. Saskaņā ar kārtību, ko Komisija nosaka, pievēršot īpašu uzmanību Tehniskās komitejas atzinumam, katras dalībvalsts īpašais dienests citu dalībvalstu īpašajiem dienestiem un 18. pantā minētajam Eiropas Koordinācijas birojam nosūta tādu informāciju par dzīves un darba apstākļiem, kā arī par darba tirgus stāvokli, ko varētu izmantot citu dalībvalstu darba ņēmēji. Šādu informāciju regulāri atjauno.

Citu dalībvalstu īpašie dienesti nodrošina minētās informācijas plašu publicitāti, jo īpaši izplatot šo informāciju attiecīgajos nodarbinātības dienestos, kā arī informējot konkrētos darba ņēmējus ar atbilstīgiem saziņas līdzekļiem.

2. IEDAĻA

Mehānisms, ko izmanto, lai apkopotu un izplatītu informāciju par brīvām darba vietām

13. pants

1. Katras dalībvalsts īpašais dienests regulāri sūta pārējo dalībvalstu īpašajiem dienestiem un 18. pantā minētajam Eiropas Koordinācijas birojam:

- a) sīkākas ziņas par brīvajām darba vietām, kuras varētu aizpildīt citu dalībvalstu valstspiederīgie;
- b) sīkākas ziņas par brīvajām darba vietām, kuras paredzētas trešām valstīm;
- c) sīkākas ziņas par darba pieteikumiem, kuru iesniedzēji oficiāli izteikuši vēlmi strādāt citā dalībvalstī;

d) informāciju pēc reģiona un pēc darbības nozares tiem kandidātiem, kuri deklarējuši, ka patiešām vēlas pieņemt darba piedāvājumu citā valstī.

Katras dalībvalsts īpašais dienests, cik drīz vien iespējams, šo informāciju paziņo attiecīgiem nodarbinātības dienestiem un aģentūrām.

2. Sīkākas ziņas par brīvajām darba vietām un pieteikumiem, kas minēti 1. punktā, nonāk aprītē saskaņā ar vienotu sistēmu, ko izveido 18. pantā minētais Eiropas Koordinācijas centrs sadarbībā ar Tehnisko komiteju.

Vajadzības gadījumā šo sistēmu var pielāgot.

14. pants

1. Jebkura brīva darba vieta 13. panta nozīmē, kas paziņota dalībvalsts nodarbinātības dienestiem, tiek paziņota citu ieinteresēto dalībvalstu kompetentiem nodarbinātības dienestiem, kuri apstrādā šo informāciju.

Šādi dienesti paziņo pirmās dalībvalsts dienestiem sīkākas ziņas, kas nepieciešamas, lai iesniegtu atbilstīgus pieteikumus.

2. Attiecīgi dalībvalstu dienesti sniedz atbildi attiecībā uz 13. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētajiem darba pieteikumiem ne ilgāk kā viena mēneša laikā.

3. Nodarbinātības dienesti piešķir darba ņēmējiem, kas ir dalībvalstu valstspiederīgie, tādu pašu prioritāti, kādu attiecīgie pasākumi paredz attiecībā uz darba ņēmējiem, kas ir trešo valstu valstspiederīgie.

15. pants

1. Šīs regulas 14. pantā minētos pasākumus veic īpašie dienesti. Tomēr, ciktāl centrālie dienesti piešķirušī pilnvaras un ļauj dalībvalsts nodarbinātības dienestu organizācija un izmantotās izvietojšanas metodes:

- a) dalībvalstu reģionālie nodarbinātības dienesti:
 - i) pamatojoties uz 13. pantā minēto informāciju, kam sekos atbilstīga rīcība, apkopo un izplata informāciju par brīvajām darba vietām un darba pieteikumiem;

ii) izveido tiešu saikni, lai informētu:

- par konkrētam darba ņēmējam piedāvātajām darba vietām,
- par individuāliem darba pieteikumiem, kas ir nosūtīti specifiskam nodarbinātības dienestam vai darba devējam, kas darbojas šāda dienesta pārzinātā teritorijā,
- par brīvajām darba vietām sezonas darba ņēmējiem, kas ir jāpieņem pēc iespējas ātrāk;

b) dienesti, kuri teritoriāli atbildīgi par divu vai vairāku dalībvalstu robežreģioniem, regulāri apmainās ar datiem, kas attiecas uz brīvām darba vietām un darba pieteikumiem to teritorijā, un, darbojoties saskaņā ar vienošanos ar citiem savu valstu nodarbinātības dienestiem, tiešā veidā savāc un izskata brīvās darba vietas un darba pieteikumus.

Ja nepieciešams, dienesti, kuri ir teritoriāli atbildīgi par robežreģioniem, izveido sadarbības un pakalpojumu struktūras, lai nodrošinātu:

- lietotājiem maksimāli daudz praktiskas informācijas par dažādiem mobilitātes aspektiem, un
- sociālajiem un ekonomiskajiem partneriem, sociālajiem dienestiem (jo īpaši valsts, privātajiem vai sabiedrību interesējošajiem) un visām attiecīgajām iestādēm koordinētu mobilitātes pasākumu struktūru;

c) oficiālie nodarbinātības dienesti, kas specializējas attiecībā uz konkrētām profesijām vai specifiskām personu kategorijām, savā starpā sadarbojas tieši.

2. Attiecīgās dalībvalstis Komisijai nosūta kopīgi izveidotu 1. punktā minēto dienestu sarakstu, un Komisija šo sarakstu un visus tā grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Darbā pieņemšanas kārtība, ko izmanto ieviešanas iestādes, kuras ir izveidotas saskaņā ar līgumiem starp divām vai vairākām dalībvalstīm, nav obligāti jāpieņem.

3. IEDAĻA

Pasākumi, ko izmanto, lai kontrolētu darba tirgus līdzsvaru

17. pants

1. Pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, kas izstrādāts, vadoties no dalībvalstu sniegtās informācijas, dalībvalstis un Komisija

vismaz reizi gadā kopīgi analizē Savienības veikto pasākumu rezultātus attiecībā uz brīvajām darba vietām un pieteikumiem.

2. Dalībvalstis kopā ar Komisiju izpēta visas iespējas, aizpildot brīvās darba vietas, dot priekšroku dalībvalstu valstspiederīgajiem, lai Savienībā sasniegtu līdzsvaru starp brīvajām darbavietām un darba pieteikumiem. Tās paredz visus šim nolūkam vajadzīgos pasākumus.

3. Ik pēc diviem gadiem Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par II nodaļas īstenošanu, apkopojot nepieciešamo informāciju un pētījumu rezultātā iegūtos datus, kā arī izskatot jebkurus nozīmīgus jautājumus attiecībā uz jaunākajām tendencēm Savienības darbaspēka tirgū.

4. IEDAĻA

Eiropas Koordinācijas birojs

18. pants

Eiropas Biroja informācijas par brīvajām darba vietām apkopšanas un izplatīšanas koordinēšanai (turpmāk "Eiropas Koordinācijas birojs"), kas darbojas Komisijas pārziņā, galvenais uzdevums ir veicināt informācijas par brīvajām darba vietām apkopšanu un izplatīšanu Savienības līmenī. Tas atbild jo īpaši par tehniskajiem pasākumiem šajā jomā, kas saskaņā ar šo regulu ir uzticēti Komisijai, palīdzot valstu nodarbinātības dienestiem.

Tas apkopo 12. un 13. pantā minēto informāciju, kā arī datus, kas ir iegūti saskaņā ar 11. pantu veiktajos pētījumos, tā, lai darītu zināmus visus noderīgos faktus par Savienības darba tirgus paredzamo attīstību. Šādus faktus paziņo dalībvalstu īpašajiem dienestiem, kā arī 21. pantā minētajai Konsultatīvajai komitejai un Tehniskajai komitejai.

19. pants

1. Eiropas Koordinācijas biroja uzdevums ir jo īpaši:

a) koordinēt praktiskos pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai apkopotu un izplatītu informāciju par brīvajām darba vietām Savienības līmenī, kā arī analizētu no tā izrietošo darba ņēmēju pārvietošanos;

b) palīdzēt īstenot šos mērķus sadarbībā ar Tehnisko komiteju, ieviešot vienotas metodes rīcībai administratīvā un tehniskā līmenī;

c) rodoties īpašai vajadzībai un vienojoties ar īpašajiem dienestiem, apkopot informāciju par brīvajām darba vietām un darba pieteikumiem īpašo dienestu vajadzībām.

2. Tas informē īpašos dienestus par brīvajām darba vietām un darba pieteikumiem, kas ir nosūtīti tieši Komisijai, kā arī saņem informāciju par šajā sakarā veiktajiem pasākumiem.

20. pants

Komisija, vienojoties ar katras dalībvalsts kompetento iestādi, saskaņā ar nosacījumiem un kārtību, ko tā nosaka, pamatojoties uz Tehniskās komitejas atzinumu, var organizēt citu dalībvalstu amatpersonu vizītes un iecelšanu, kā arī speciālistu tālākizglītības programmas.

III NODAĻA

KOMITEJAS, KAS NODROŠINA DALĪBVALSTU CIEŠU SADARBĪBU JAUTĀJUMOS PAR DARBA ŅĒMĒJU BRĪVU PĀRVIETOŠANOS UN NODARBINĀTĪBU

1. IEDAĻA

Padomdevēja komiteja

21. pants

Padomdevēja komiteja palīdz Komisijai izpētīt visus jautājumus, kas rodas, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienības darbību un tā piemērošanai pieņemtos pasākumus attiecībā uz darba Ņēmēju brīvu pārvietošanos un nodarbinātību.

22. pants

Padomdevējas komitejas uzdevums ir jo īpaši:

- a) izpētīt problēmas, kas skar brīvu pārvietošanos un nodarbinātību saistībā ar valsts darbaspēka politiku, lai Savienības līmenī varētu koordinēt dalībvalstu nodarbinātības politiku, tādējādi veicinot ekonomikas attīstību un uzlabojot darba tirgus līdzsvaru;
- b) veikt vispārēju pētījumu par šīs regulas un jebkādu papildu pasākumu ieviešanas ietekmi;
- c) iesniegt Komisijai pamatotus priekšlikumus šīs regulas pārskatīšanai;
- d) pēc Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas sniegt Komisijai pamatotus atzinumus par vispārējiem vai principiāliem jautājumiem, īpaši par informācijas apmaiņu attiecībā

uz norisēm darba tirgū un darba Ņēmēju pārvietošanos starp dalībvalstīm, par programmām un pasākumiem, lai attīstītu profesionālo orientāciju un profesionālo sagatavošanu, kas varētu uzlabot pārvietošanās brīvību un nodarbinātību, kā arī par visām palīdzības formām darba Ņēmējiem un viņu ģimenēm, tostarp sociālo palīdzību un darba Ņēmēju izmitināšanu.

23. pants

1. Padomdevējā komitejā ir seši locekļi no katras dalībvalsts, divi pārstāv valdību, divi – arodbiedrības un divi – darba devēju asociācijas.

2. Katra dalībvalsts katrā no 1. punktā minētajām kategorijām ieceļ vienu locekļa aizstājēju.

3. Locekļu un viņu aizstājēju pilnvaru termiņš ir divi gadi. Viņus var iecelt amatā atkārtoti.

Beidzoties pilnvaru termiņam, locekļi un viņu aizstājēji paliek amatos, līdz tos aizstāj vai ieceļ atkārtoti.

24. pants

Padomdevējas komitejas locekļus un viņu aizstājējus ieceļ Padome, kas, izvēloties arodbiedrību un darba devēju asociāciju pārstāvjus, cenšas nodrošināt, lai komitejā būtu adekvāti pārstāvētas dažādas ekonomikas jomas.

Komitejas locekļu un viņu aizstājēju sarakstu Padome publicē informācijai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

25. pants

Padomdevējas komitejas priekšsēdētājs ir Komisijas loceklis vai viņa pārstāvis. Priekšsēdētājs nebalso. Komiteja sanāk vismaz divas reizes gadā. Komitejas sanāksmes sasauc tās priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai ja šādu lūgumu ir izteikusi vismaz viena trešdaļa komitejas locekļu.

Komisija nodrošina sekretariāta pakalpojumus.

26. pants

Priekšsēdētājs kā novērotājus vai ekspertus sanāksmēs var pieaicināt personas vai iestāžu pārstāvjus ar lielu pieredzi nodarbinātības vai darba Ņēmēju pārvietošanās jautājumos. Priekšsēdētājam var palīdzēt tehniskie padomdevēji.

27. pants

1. Padomdevējas komitejas sniegtais atzinums ir spēkā tikai tad, ja to pieņem, klātesot vismaz divām trešdaļām locekļu.

2. Atzinumus pamato; atzinumus pieņem ar likumīgi nodoto balsu absolūtu vairākumu; tiem pievieno rakstisku paziņojumu, kurā izsaka mazākuma viedokli, ja mazākums to vēlas.

28. pants

Padomdevēja komiteja nosaka darba metodes saskaņā ar reglamentu, kas stājas spēkā pēc tam, kad to pēc Komisijas atzinuma saņemšanas apstiprina Padome. Visi grozījumi, par kuriem lemj komiteja, stājas spēkā saskaņā ar to pašu kārtību.

2. IEDAĻA

Tehniskā komiteja

29. pants

Tehniskā komiteja palīdz Komisijai sagatavot, īstenot un kontrolēt visu tehnisko darbu un pasākumus šīs regulas īstenošanai, kā arī jebkādos papildu pasākumus.

30. pants

Tehniskās komitejas uzdevums jo īpaši ir:

- a) veicināt un attīstīt sadarbību starp attiecīgām dalībvalstu valsts iestādēm visos tehniskajos jautājumos, kas skar darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un nodarbinātību;
- b) noteikt kārtību, saskaņā ar kuru organizē attiecīgo valsts iestāžu kopīgus pasākumus;
- c) atvieglot tādas informācijas iegūvi, kas varētu noderēt Komisijai un šajā regulā paredzētajiem pētījumiem, kā arī veicināt informācijas un pieredzes apmaiņu starp attiecīgajām administratīvajām iestādēm;
- d) tehniskajā līmenī izpētīt to kritēriju harmonizāciju, saskaņā ar kuriem dalībvalstis novērtē sava darba tirgus stāvokli.

31. pants

1. Tehniskajā komitejā ir dalībvalstu valdību pārstāvji. Katra valdība par Tehniskās komitejas locekli ieceļ vienu no saviem pārstāvjiem Padomdevējā komitejā.

2. Katra valdība ieceļ locekļa aizstājēju no pārējiem pārstāvjiem – Padomdevējas komitejas locekļiem vai viņu aizstājējiem.

32. pants

Tehnisko komiteju vada Komisijas loceklis vai tā pārstāvis. Priekšsēdētājs nebalso. Priekšsēdētājam un komitejas locekļiem var palīdzēt tehniskie padomdevēji.

Komisija nodrošina komitejai sekretariāta pakalpojumus.

33. pants

Tehniskās komitejas ieteikumus un atzinumus iesniedz Komisijai un par to informē Padomdevēju komiteju. Šiem ieteikumiem vai atzinumiem pievieno rakstisku paziņojumu, kurā izsaka dažādu Tehniskās komitejas locekļu viedokļus, ja viņi to prasa.

34. pants

Tehniskā komiteja nosaka savas darba metodes saskaņā ar reglamentu, kas stājas spēkā pēc tam, kad to pēc Komisijas atzinuma saņemšanas apstiprina Padome. Visi grozījumi, par kuriem lemj komiteja, stājas spēkā saskaņā ar to pašu kārtību.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

35. pants

Padomdevējas komitejas un Tehniskās komitejas reglaments ir spēkā no 1968. gada 8. novembra, un to piemēro arī turpmāk.

36. pants

1. Šī regula neietekmē Eiropas Atomenerģijas Kopienas dibināšanas līguma noteikumus attiecībā uz kvalificētu darbaspēku kodolenerģijas jomā, kā arī minētā līguma piemērošanas noteikumus.

Tomēr šī regula attiecas uz šā punkta pirmajā daļā minēto darba ņēmēju kategoriju un viņu ģimenes locekļiem tiktāl, ciktāl viņu tiesisko stāvokli nereglamentē minētais līgums vai pasākumi.

2. Šī regula neietekmē pasākumus, ko veic saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 48. pantu.

3. Šī regula neietekmē dalībvalstu saistības, kas izriet no īpašām attiecībām vai nākotnes līgumiem ar konkrētām valstīm vai teritorijām ārpus Eiropas, kas balstās uz institucionāliem sakariem, kuri pastāvēja 1968. gada 8. novembrī, vai tādiem 1968. gada 8. novembrī spēkā esošiem līgumiem ar atsevišķām valstīm vai teritorijām ārpus Eiropas, kas pastāv šīs regulas spēkā stāšanās brīdī un kas balstās uz institucionāliem sakariem starp tām.

Darba ņēmēji no šādām valstīm vai teritorijām, kas saskaņā ar šo noteikumu ir nodarbināti šādā dalībvalstī, nevar izmantot šīs regulas priekšrocības citās dalībvalstīs.

37. pants

Laikposmā no šīs regulas parakstīšanas līdz spēkā stāšanās dienai dalībvalstis Komisijai informatīvos nolūkos nosūta to līgumu, konvenciju vai vienošanās tekstus, ko tās savā starpā ir noslēgušas attiecībā uz darba ņēmējiem.

38. pants

Komisija saskaņā ar šo regulu pieņem pasākumus tās īstenošanai. Šajā nolūkā tā cieši sadarbojas ar dalībvalstu centrālajām iestādēm.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 5. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
GYŐRI E.

39. pants

Padomdevējas komitejas un Tehniskās komitejas administratīvos izdevumus iekļauj Eiropas Savienības vispārējā budžeta sadaļā, kas ir paredzēta Komisijai.

40. pants

Šo regulu piemēro dalībvalstīm un to valstspiederīgajiem, neskarot 2. un 3. pantu.

41. pants

Regulu (EEK) Nr. 1612/68 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

42. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

I PIELIKUMS

ATCELTĀ REGULA AR SEKOJOŠO GROZĪJUMU SARAKSTU

Padomes Regula (EEK) Nr. 1612/68
(OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp.)

Padomes Regula (EEK) Nr. 312/76
(OV L 39, 14.2.1976., 2. lpp.)

Padomes Regula (EEK) Nr. 2434/92
(OV L 245, 26.8.1992., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK
(OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.)

tikai 38. panta 1. punkts

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EEK) Nr. 1612/68	Šī regula
Pirmā daļa	I nodaļa
I sadaļa	1. iedaļa
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. panta 1. punkta pirmā daļa	3. panta 1. punkta pirmā daļa
3. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais ievilkums	3. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts
3. panta 1. punkta pirmās daļas otrais ievilkums	3. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts
3. panta 1. punkta otrā daļa	3. panta 1. punkta otrā daļa
3. panta 2. punkts	3. panta 2. punkts
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. pants	6. pants
II sadaļa	2. iedaļa
7. pants	7. pants
8. panta 1. punkts	8. pants
9. pants	9. pants
III sadaļa	3. iedaļa
12. pants	10. pants
II daļa	II nodaļa
I sadaļa	1. iedaļa
13. pants	11. pants
14. pants	12. pants
II sadaļa	2. iedaļa
15. pants	13. pants
16. pants	14. pants
17. pants	15. pants
18. pants	16. pants
III daļa	3. iedaļa

Regula (EEK) Nr. 1612/68	Šī regula
19. pants	17. pants
IV daļa	4. iedaļa
21. pants	18. pants
22. pants	19. pants
23. pants	20. pants
III daļa	III nodaļa
I sadaļa	1. iedaļa
24. pants	21. pants
25. pants	22. pants
26. pants	23. pants
27. pants	24. pants
28. pants	25. pants
29. pants	26. pants
30. pants	27. pants
31. pants	28. pants
II sadaļa	2. iedaļa
32. pants	29. pants
33. pants	30. pants
34. pants	31. pants
35. pants	32. pants
36. pants	33. pants
37. pants	34. pants
IV daļa	IV nodaļa
I daļa	—
38. pants	—
39. pants	35. pants
40. pants	—
41. pants	—
II daļa	—
42. panta 1. punkts	36. panta 1. punkts

Regula (EEK) Nr. 1612/68	Šī regula
42. panta 2. punkts	36. panta 2. punkts
42. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums	36. panta 3. punkta pirmā daļa
42. panta 3. punkta otrā daļa	36. panta 3. punkta otrā daļa
43. pants	37. pants
44. pants	38. pants
45. pants	—
46. pants	39. pants
47. pants	40. pants
—	41. pants
48. pants	42. pants
—	I pielikums
—	II pielikums